

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

18118 *Llei 16/2009, de 13 de novembre, de Servicis de Pagament.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La creació de l'euro en 1999 i la seua posada en circulació en 2002 com a moneda única, almenys en la zona dels països que van adoptar la nova divisa, va haver d'originar, al mateix temps, la regulació uniforme dels instruments de pagament que fan possible la utilització de la dita moneda.

Encara que es van aprovar determinades normes comunitàries amb objectius harmonitzadors sobre alguns aspectes dels sistemes de pagament, no va ser fins a 2005 quan la Comissió de la Unió Europea va presentar la proposta de directiva sobre servicis de pagament en el mercat interior, la qual va ser aprovada com a Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre servicis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les Directives 97/7/CE, 2005/65/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE. L'objecte de la present llei és incorporar-la a l'ordenament jurídic espanyol. L'objectiu general de la directiva és garantir que els pagaments realitzats en l'àmbit de la Unió Europea —en concret, les transferències, els deutes directes i les operacions de pagament directe efectuades per mitjà de targeta— puguen realitzar-se amb la mateixa facilitat, eficiència i seguretat que els pagaments nacionals interns dels estats membres. Junt amb això contribuïx al reforçament i la protecció dels drets dels usuaris dels servicis de pagament i facilita l'aplicació operativa dels instruments de la zona única de pagaments en euros, el que s'ha denominat SEPA («Single Euro Payments Area»), que s'ha de desenrotllar per la indústria privada amb l'impuls del Banc Central Europeu i dels bancs centrals nacionals.

La SEPA ha de significar, quan estiga conclosa, previsiblement en 2010, que els servicis de pagament, previstos en la directiva, es presten en la Unió Europea com en un territori sense fronteres i on les possibles diferències de costos no tinguen una altra causa que l'eficiència dels prestadors dels servicis.

II

Els objectius específics de la directiva i, per consegüent, de la present llei són els que s'exposen a continuació.

En primer lloc, es persegueix estimular la competència entre els mercats nacionals i assegurar igualtat d'oportunitats per a competir. En esta línia, es permet la creació de noves entitats de pagament que, sense perjudi que complisquen importants exigències i garanties per al seu funcionament, puguen representar una ampliació dels proveïdors de servicis de pagament.

En segon lloc, es pretén augmentar la transparència en el mercat, tant per als prestadors dels servicis com als usuaris. Per a aconseguir este objectiu és necessari

establir normes comunes com a millor sistema per a oferir seguretat jurídica, tant en l'àmbit nacional com en el transfronterer, alhora que són uniformes les condicions i els requisits d'informació aplicables als servicis de pagament.

En tercer lloc, s'establíx un sistema comú de drets i obligacions per a proveïdors i per a usuaris en relació amb la prestació i utilització dels servicis de pagament. Sense esta ordenació seria impossible la integració del mercat únic de pagaments.

Tot això contribuirà a una major eficiència, un nivell més elevat d'automatització i un procediment comú subjecte a legislació comunitària.

III

La present llei, que segueix el mateix esquema que la directiva, s'estructura en cinc títols.

El títol I conté les disposicions generals que regulen els aspectes principals del text legal. Es delimita l'àmbit aplicable pel que concernix als servicis de pagament que s'enumeren d'una manera exhaustiva i pel que fa al territori en què es presten, que és el territori espanyol, siga quin siga l'origen o la destinació final de les operacions. Per tant, s'establíx un únic sistema per als proveïdors que estiguen subjectes a la llei espanyola, sense restringir les operacions que tingueren lloc únicament en territori de la Unió Europea.

Cal destacar que la llei establíx la reserva d'activitat per a prestar els servicis de pagament en favor dels proveïdors que també de manera exhaustiva s'enumeren com a possibles prestadors. Es tracta de les entitats de crèdit i de les noves entitats de pagament, el règim jurídic de les quals s'establíx en el títol II. És molt important assenyalar que eixes noves entitats de pagament queden sotmeses a una regulació semblant a la bancària i sota la supervisió del Banc d'Espanya. També s'establíx el que les distingix substancialment de les entitats de crèdit, que és la prohibició de captar dipòsits de clients.

S'espera que les noves entitats de pagament ajuden a augmentar la competència entre els proveïdors de servicis, amb la previsible reducció del seu cost.

En el títol III s'establíx, amb caràcter general per a tots els servicis de pagament, el sistema de transparència quant a les condicions i els requisits d'informació aplicables als dits servicis. Això es fa amb un criteri flexible, amb majors o menors exigències segons les característiques de l'usuari, protegint amb major rigor els consumidors ordinaris, però donant sempre un marge notable a la llibertat contractual. En tot cas, el proveïdor del servici haurà de facilitar a l'usuari tota la informació i les condicions relatives a la prestació que les dos parts concerten.

En el títol IV s'establíxen els drets i les obligacions dels proveïdors i dels usuaris en relació amb servicis de pagament. Igual que en el títol anterior, es permeten distints nivells d'exigència, sempre preveient que la major protecció s'oferisca al consumidor ordinari.

Quant al pagament dels servicis, s'introduïx com a regla general que l'ordenant i el beneficiari de l'operació han d'assumir cada un el cost que li corresponga. Això no impedirà que organismes públics, com la Seguretat Social, puguen establir convenis amb les entitats financeres perquè les dites entitats no cobren cap gasto en determinades operacions de pagament.

En general, tot el sistema es fonamenta en l'equilibri contractual entre proveïdor i usuari, però establínt en qüestions principals el criteri que es tracta d'un estatut legal irrenunciable, com succeïx quant a les conseqüències jurídiques d'actuacions no justificades o defectuoses.

Mereix destacar-se la regulació plenament harmonitzada que s'introduïx sobre la data de valor dels abonaments i deutes en el compte del client derivats de les operacions de pagament, d'acord amb el criteri d'eficiència i rapidesa.

En una matèria tan complexa, la present llei du a terme la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol d'aquelles disposicions de la Directiva 2007/64/CE sobre servicis de pagament en el mercat interior que requerixen rang legal. En una fase posterior, la

transposició d'esta directiva haurà de completar-se amb l'oportú desplegament reglamentari, de conformitat amb els elements determinants que la llei establix, que han d'observar-se quan es redacten les normes reglamentàries.

Finalment, convé destacar que amb les normes transitòries es pretén facilitar l'aplicació de la nova llei i agilitzar tràmits, amb la reducció de gastos que això comporta.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte i àmbit d'aplicació*

1. L'objecte d'esta llei és la regulació dels servicis de pagament, que figuren en l'apartat 2, que es presten en territori espanyol, incloent-hi la forma de prestació dels dits servicis, el règim jurídic de les entitats de pagament, el règim de transparència i la informació d'aplicació als servicis de pagament, així com els drets i les obligacions respectives tant dels usuaris dels servicis com dels proveïdors d'estos.

2. Els servicis de pagament que regula esta llei són:

a) Els servicis que permeten l'ingrés d'efectiu en un compte de pagament i totes les operacions necessàries per a la gestió del propi compte de pagament.

b) Els servicis que permeten la retirada d'efectiu d'un compte de pagament i totes les operacions necessàries per a la gestió del propi compte de pagament.

c) L'execució d'operacions de pagament, incloent-hi la transferència de fons, a través d'un compte de pagament en el proveïdor de servicis de pagament de l'usuari o un altre proveïdor de servicis de pagament:

1r. Execució de deutes domiciliats, incloent-hi els deutes domiciliats no recurrents,

2n. Execució d'operacions de pagament per mitjà de targeta de pagament o dispositiu semblant,

3r. Execució de transferències, incloent-hi les ordres permanents.

d) L'execució d'operacions de pagament quan els fons estiguen coberts per una línia de crèdit oberta per a un usuari de servicis de pagament:

1r. Execució de deutes domiciliats, incloent-hi els deutes domiciliats no recurrents,

2n. Execució d'operacions de pagament per mitjà de targeta de pagament o dispositiu semblant,

3r. Execució de transferències, incloent-hi les ordres permanents.

e) L'emissió i adquisició d'instruments de pagament.

f) L'enviament de diners.

g) L'execució d'operacions de pagament en què es transmeta el consentiment de l'ordenant a executar una operació de pagament per mitjà de dispositius de telecomunicació, digitals o informàtics i es realitze el pagament a través de l'operador de la xarxa o sistema de telecomunicació o informàtic, que actua únicament com a intermediari entre l'usuari del servici de pagament i el prestador de béns i servicis.

Es faculta el Govern per a introduir modificacions en este apartat 2 quan així ho facen els òrgans competents de la Unió Europea en l'annex de la Directiva 2007/64/CE, de 13 de novembre de 2007, sobre servicis de pagament en el mercat interior.

3. Els títols III i IV s'aplicaran, en els termes que s'hi preveuen, als contractes que regulen els servicis de pagament prestats pels proveïdors d'estos servicis residents a Espanya, incloent-hi les sucursals a Espanya de proveïdors estrangers. Així mateix s'aplicaran els mencionats títols a les operacions de pagament que s'efectuen en territori espanyol. No obstant això, quan el servici de pagament es preste a l'empara de contractes marc subscrits per entitats de pagament que tinguen el seu domicili en altres estats membres de la Unió Europea per mitjà de l'exercici a Espanya de la llibertat de prestació

de servicis, sense establiment, prevista en l'article 11, s'aplicarà la legislació de l'Estat d'origen de l'entitat de pagament que preste el servici. En estos casos, quan es tracte d'operacions amb consumidors, s'aplicarà la legislació espanyola sempre que siga més favorable.

4. Esta llei s'entendrà sense perjudi del que preveu la Llei 7/1995, de 23 de març, de Crèdit al Consum, en aquells casos en què un instrument o servici de pagament incloga la concessió d'un crèdit d'eixa naturalesa.

Article 2. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, s'entendrà per:

1. «Estat membre d'origen»: un dels següents:
 - a) L'Estat membre en què el proveïdor de servici de pagament tinga fixat el seu domicili social; o,
 - b) Si el proveïdor de servici de pagament no posseïx domicili social d'acord amb la legislació nacional, l'Estat membre en què tinga fixada la seua administració central;
2. «Estat membre d'acollida»: l'Estat membre diferent de l'Estat membre d'origen en el qual el proveïdor de servici de pagament té un agent o una sucursal o presta servicis de pagament;
3. «Servici de pagament»: qualsevol de les activitats comercials previstes en l'article 1.2 de la present llei;
4. «Entitat de pagament»: una persona jurídica a la qual s'haja atorgat autorització, per a prestar i executar servicis de pagament;
5. «Operació de pagament»: una acció, iniciada per l'ordenant o pel beneficiari, consistent a situar, transferir o retirar fons, amb independència de qualssevol obligacions subjacents entre ambdós;
6. «Sistema de pagament»: un sistema de transferència de fons regulat per disposicions formals i normalitzades, i dotat de normes comunes per al tractament, liquidació o compensació d'operacions de pagament;
7. «Ordenant»: una persona física o jurídica titular d'un compte de pagament que autoritza una orde de pagament a partir del dit compte o, en el cas que no hi haja un compte de pagament, la persona física o jurídica que dicta una orde de pagament;
8. «Beneficiari»: una persona física o jurídica que siga la destinatària prevista dels fons que hagen sigut objecte d'una operació de pagament;
9. «Proveïdor de servicis de pagament»: els organismes públics, entitats i empreses autoritzades per a prestar servicis de pagament a Espanya o en qualsevol altre Estat membre de la Unió Europea, s'acullen o no a les excepcions previstes en l'article 26 de la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell de 13 de novembre de 2007 sobre servicis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE i per la qual es deroga la directiva 97/5/CE, així com els de tercers països, que es dediquen professionalment a la prestació de servicis de pagament;
10. «Usuari de servicis de pagament»: una persona física o jurídica que faça ús d'un servici de pagament, ja siga com a ordenant, com a beneficiari o ambdós;
11. «Consumidor»: una persona física que, en els contractes de servicis de pagament que són objecte de la present llei, actua amb fins aliens a la seua activitat econòmica, comercial o professional;
12. «Contracte marc»: un contracte de servici de pagament que regix l'execució futura d'operacions de pagament individuals i successives, i que pot estipular l'obligació d'obrir un compte de pagament i les corresponents condicions;
13. «Servici d'enviament de diners»: un servici de pagament que permet bé rebre fons d'un ordenant sense que es cree cap compte de pagament a nom de l'ordenant o del beneficiari, amb l'únic fi de transferir una quantitat equivalent a un beneficiari o a un altre proveïdor de servicis de pagament que actue per compte del beneficiari, o bé rebre fons per compte del beneficiari i posar-los a disposició d'este;

14. «Compte de pagament»: un compte a nom d'un o més usuaris de servicis de pagament que siga utilitzat per a l'execució d'operacions de pagament;
15. «Fons»: bitllets i monedes, diners comptables i diners electrònics d'acord amb l'article 1.2 del Reial Decret 322/2008, de 29 de febrer, sobre el règim jurídic de les entitats de diners electrònics;
16. «Orde de pagament»: tota instrucció cursada per un ordenant o beneficiari al proveïdor de servicis de pagament per la qual se sol·licite l'execució d'una operació de pagament;
17. «Data de valor»: moment utilitzat per un proveïdor de servicis de pagament com a referència per al càlcul de l'interés sobre els fons abonats o carregats a un compte de pagament;
18. «Tipus de canvi de referència»: tipus de canvi emprat com a base per a calcular qualsevol canvi de divises, ja siga facilitat pel proveïdor del servici de pagament o que procedisca d'una font disponible públicament;
19. «Autenticació»: un procediment que permeta al proveïdor de servicis de pagament comprovar la utilització d'un instrument de pagament específic, incloent-hi les seues característiques de seguretat personalitzades;
20. «Tipus d'interés de referència»: tipus d'interés emprat com a base per a calcular qualsevol interés que haja d'aplicar-se i procedent d'una font disponible públicament que puga ser verificada per les dos parts en un contracte de servicis de pagament;
21. «Identificador únic»: una combinació de lletres, números o signes especificats pel proveïdor de servicis de pagament a l'usuari dels dits servicis, que este últim ha de proporcionar a fi d'identificar de forma inequívoca l'altre usuari del servici de pagament, el seu compte de pagament en una operació de pagament o ambdós;
22. «Agent»: una persona física o jurídica que presta servicis de pagament en nom d'un proveïdor de servicis de pagament;
23. «Instrument de pagament»: qualsevol mecanisme o mecanismes personalitzats, o conjunt de procediments acordats pel proveïdor de servicis de pagament i l'usuari del servici de pagament, utilitzat per este per a iniciar una orde de pagament;
24. «Mitjà de comunicació a distància»: qualsevol mitjà que, sense la presència física simultània del proveïdor i de l'usuari de servicis de pagament, puga emprar-se per a la subscripció d'un contracte de servicis de pagament;
25. «Suport durador»: qualsevol instrument que permeta a l'usuari de servicis de pagament emmagatzemar la informació que li ha sigut transmesa personalment, de manera fàcilment accessible per a la seua futura consulta, durant un període de temps adequat per als fins de la dita informació, i que permeta la reproducció sense canvis de la informació emmagatzemada;
26. «Dia hàbil»: dia d'obertura comercial, als efectes necessaris per a l'execució d'una operació de pagament, dels proveïdors de servicis de pagament de l'ordenant o del beneficiari que intervenen en l'execució de l'operació de pagament. En el cas de comptes de pagament contractats telemàticament, se seguirà el calendari corresponent a la plaça en què estiga ubicada la seu social del proveïdor de servicis de pagament amb què s'hagen contractat;
27. «Deute domiciliat»: servici de pagament destinat a efectuar un càrrec en el compte de pagament de l'ordenant, en el qual l'operació de pagament és iniciada pel beneficiari sobre la base del consentiment donat per l'ordenant al beneficiari, al proveïdor de servicis de pagament del beneficiari o al proveïdor de servicis de pagament del mateix ordenant;
28. «Sucursal»: un centre d'activitat, diferent de l'Administració central, que constituïx una part d'una entitat de pagament, desproveït de personalitat jurídica, i que efectua directament totes o algunes de les operacions inherents a l'activitat de l'entitat de pagament; tots els centres d'activitat establits en un mateix Estat membre per una entitat de pagament amb l'administració central en un altre Estat membre, es consideraran una única sucursal; i,
29. «Grup»: un grup d'empreses en el sentit de l'article 42 del Codi de Comerç.

Article 3. *Excepcions a l'aplicació de la llei.*

Esta llei no s'aplicarà a les activitats següents:

- a) les operacions de pagament efectuades exclusivament en efectiu i directament de l'ordenant al beneficiari, sense intervenció de cap intermediari;
- b) les operacions de pagament de l'ordenant al beneficiari a través d'un agent comercial autoritzat per a negociar o concloure la compra o venda de béns o servicis per compte de l'ordenant o del beneficiari;
- c) el transport físic, com a activitat professional, de bitllets i monedes, incloent-hi la recollida, el tractament i l'entrega;
- d) les operacions de pagament consistents en la recollida i l'entrega no professionals de diners en efectiu realitzades amb motiu d'activitats no lucratives o benèfiques;
- e) els servicis en què el beneficiari proporciona diners en efectiu a l'ordenant com a part d'una operació de pagament, a instància expressa de l'usuari del servici de pagament immediatament abans de l'execució d'una operació de pagament, per mitjà de pagament destinat a la compra de béns o servicis;
- f) el negoci de canvi de bitllets estrangers, quan els fons no es mantinguen en comptes de pagament;
- g) les operacions de pagament realitzades per mitjà de qualsevol dels següents documents estesos per un proveïdor de servicis de pagament a fi de posar fons a disposició del beneficiari:
 - 1r. Xecs en paper d'acord amb el Conveni de Ginebra de 19 de març de 1931, que estableix una llei uniforme sobre xecs,
 - 2n. Xecs en paper semblants als previstos en el lletra i) i regulats pel dret d'estats membres que no siguen part en el Conveni de Ginebra de 19 de març de 1931, que estableix una llei uniforme sobre xecs,
 - 3r. Efectes en paper d'acord amb el Conveni de Ginebra de 7 de juny de 1930 que estableix una llei uniforme sobre lletres de canvi i pagarés,
 - 4t. Efectes en paper semblants a què es referix l'incís anterior i regulats pel dret dels estats membres que no siguen parts en el Conveni de Ginebra de 7 de juny de 1930 que estableix una llei uniforme sobre lletres de canvi i pagarés,
 - 5t. Vals en paper,
 - 6t. Xecs de viatge en paper, i
 - 7m. Girs postals en paper, segons la definició de la Unió Postal Universal;
- h) les operacions de pagament realitzades per mitjà d'un sistema de liquidació de pagaments o valors o entre agents de liquidació, entitats de contrapartida central, cambres de compensació o bancs centrals i altres participants en el sistema, i proveïdors de servicis de pagament, sense perjuí del que disposa l'article 5;
- i) les operacions de pagament relacionades amb la gestió de carteres, incloent-hi dividends, rèdits o altres distribucions, o amb amortitzacions o vendes, realitzades per persones mencionades en la lletra h) del present article o per empreses de servicis d'inversió, entitats de crèdit, institucions d'inversió col·lectiva i les seues gestores, plans i fons de pensions i les seues gestores i qualsevol altra entitat autoritzada a custodiar instruments financers;
- j) els servicis prestats per proveïdors de servicis tècnics com a suport a la prestació de servicis de pagament, sense que els dits proveïdors arriben a estar en cap moment en possessió dels fons que hagen de transferir-se, incloent-hi el tractament i emmagatzematge de dades, servicis de confiança i de protecció de la intimitat, autenticació de dades i entitats, la tecnologia de la informació i el subministrament de xarxes de comunicació, subministrament i manteniment de terminals i dispositius emprats per als servicis de pagament;
- k) els servicis que es basen en instruments que puguen utilitzar-se per a l'adquisició de béns o servicis únicament en les instal·lacions de l'emissor o, en virtut d'un acord comercial amb l'emissor, bé en una xarxa limitada de proveïdors de servicis o per a un conjunt limitat de béns o servicis, d'acord amb les condicions que s'establisquen reglamentàriament;

l) les operacions de pagament executades per mitjà de dispositius de telecomunicació, digitals o de tecnologies de la informació, quan els béns o servicis adquirits s'entreguen i utilitzen per mitjà de dispositius de telecomunicació, digitals o de tecnologies de la informació, sempre que l'operador de servicis de telecomunicació, digitals o de tecnologies de la informació no actue únicament com a intermediari entre l'usuari del servicis de pagament i el proveïdor dels béns i servicis;

m) les operacions de pagament efectuades per compte propi entre proveïdors de servicis de pagament i els seus agents o sucursals;

n) les operacions de pagament entre les empreses d'un mateix grup, sempre que es realitzen sense la intervenció d'intermediaris, a través d'un proveïdor de servicis de pagament que no pertanga al mateix grup; i,

ñ) els servicis de proveïdors de retirada de diners en caixers automàtics que actuen en nom d'un o més expedidors de targetes, que no siguen part del contracte marc amb el consumidor que retire diners d'un compte de pagament, sempre que els dits proveïdors no realitzen altres servicis de pagament, previstos en l'article 1.2.

Article 4. *Reserva d'activitat.*

1. Sense perjudi de les disposicions establides per a la prestació de servicis transfronterers en l'article 11 de la present llei per altres proveïdors de servicis de pagament de la Unió Europea, podran prestar, amb caràcter professional, els servicis de pagament inclosos en l'article 1 d'esta llei les següents categories de proveïdors de servicis de pagament:

a) les entitats de crèdit a què es referix l'article 1.1.a) del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats europees.

b) les entitats de diners electrònics a què es referix l'article 1.1.b) del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

c) les entitats de pagament.

d) la Sociedad Estatal de Correos y Telégrafos, SA, respecte dels servicis de pagament per a la prestació de la qual es troba facultada en virtut de la seua normativa específica.

2. Als efectes d'esta llei, també es consideraran proveïdors de servicis de pagament, quan no actuen en la seua condició d'autoritats públiques:

a) el Banc d'Espanya;

b) l'Administració General de l'Estat, les comunitats autònomes i les entitats locals.

3. Es prohibix a tota persona física o jurídica que no siga proveïdora de servicis de pagament o que estiga explícitament exclosa de l'àmbit d'aplicació de la present llei, prestar, amb caràcter professional, qualsevol dels servicis de pagament enumerats en l'article 1.

4. Les persones físiques o jurídiques que infringisquen el que disposa este article seran sancionades d'acord amb el que disposa l'article 29 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit sense perjudi de les altres responsabilitats que puguen resultar exigibles.

Article 5. *Accés als sistemes de pagament.*

1. Les normes d'accés dels proveïdors de servicis de pagament autoritzats als sistemes de pagament seran objectives, no discriminatòries i proporcionades, i no dificultaran l'accés més del que siga necessari per a previndre riscos específics, com ara riscos de liquidació, riscos operatius i riscos d'explotació, i garantir l'estabilitat operativa i financera del sistema de pagament.

En particular, els sistemes de pagament no podran imposar als proveïdors de servicis de pagament, usuaris de servicis de pagament o altres sistemes de pagament cap dels requisits següents:

- a) normes que restringisquen la participació efectiva en altres sistemes de pagament;
- b) normes que discriminen entre els proveïdors de servicis de pagament autoritzats en relació amb els drets, les obligacions i les facultats dels participants; o
- c) qualsevol restricció basada en l'estatut institucional.

2. L'apartat 1 no serà aplicable a:

- a) els sistemes de pagament reconeguts d'acord amb el que disposa la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors;
- b) els sistemes de pagament compostos exclusivament de proveïdors de servicis de pagament que pertanguen a un grup compost d'entitats vinculades pel seu capital, quan una d'estes posseïska un control efectiu sobre les altres.

3. Les lletres b) i c) de l'apartat 1 no seran aplicables als sistemes de pagament en què un únic proveïdor de servicis de pagament, ja siga com a entitat única o com a grup, es trobe en les circumstàncies següents:

- a) actue o puga actuar com a proveïdor del servici de pagament de l'ordenant i del beneficiari i siga responsable exclusiu de la gestió del sistema, i
- b) autoritze altres proveïdors de servicis de pagament a participar en el sistema i estos últims no estiguen habilitats per a negociar les comissions entre ells en relació amb el sistema de pagament, encara que puguen establir la seua pròpia tarifa en relació amb l'ordenant i el beneficiari.

4. Els sistemes de pagament a què s'aplique l'apartat 1 del present article, que tinguen la seua administració central a Espanya o que estiguen gestionats per una societat o entitat espanyola, estaran obligats a comunicar al Banc d'Espanya les seues normes d'accés.

El Banc d'Espanya farà públics els sistemes de pagament que li hagen comunicat aquelles normes.

5. El Banc d'Espanya, en exercici de les seues funcions de vigilància del funcionament dels sistemes de pagament, s'encarregarà de supervisar el compliment del que estableix este article; serà d'aplicació el que estableix l'article 16 de la Llei 13/1994, d'1 de juny, d'Autonomia del Banc d'Espanya.

TÍTOL II

Règim jurídic de les entitats de pagament

Article 6. *Definició, autorització i registre.*

1. Tindran la consideració d'entitats de pagament aquelles persones jurídiques, diferents de les previstes en l'article 4.1.a) i b), a les quals s'haja atorgat autorització per a prestar i executar els servicis de pagament que figuren en l'article 1.2. L'autorització podrà incloure tots o algun dels servicis de pagament esmentats.

La denominació «entitat de pagament», així com la seua abreviatura «EP», quedarà reservada a estes entitats, les quals podran incloure-les en la seua denominació social, en la forma en què reglamentàriament es determine.

Les entitats de pagament no podran dur a terme la captació de depòsits o altres fons reembossables del públic en la forma prevista en l'article 28.2.b) de la Llei 26/1988, ni emetre diners electrònics. Els fons rebuts per les dites entitats dels usuaris de servicis de pagament per a la prestació de servicis de pagament no constituïran depòsits o altres fons reembossables.

2. Correspondrà al ministre d'Economia i Hisenda, amb un informe previ del Banc d'Espanya i del Servici Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries en els aspectes de la seua competència, autoritzar la creació de les entitats de pagament, així com l'establiment a Espanya de sucursals de les dites entitats no autoritzades en un Estat membre de la Unió Europea. La sol·licitud d'autorització haurà

de ser resolta dins dels tres mesos següents a la seua recepció o al moment en què es complete la documentació exigible. La sol·licitud d'autorització s'entendrà desestimada per silenci administratiu si transcorregut eixe termini màxim no s'ha notificat resolució expressa. La denegació de l'autorització haurà de motivar-se.

3. L'autorització per a la creació d'una entitat de pagament es denegarà:

a) Quan esta no tinga una bona organització administrativa i comptable o de procediments de control intern adequats, que garantisquen la gestió sana i prudent de l'entitat.

A estos efectes, les entitats de pagament disposaran, en condicions proporcionades al caràcter, l'escala i la complexitat de les seues activitats, d'una estructura organitzativa adequada, amb línies de responsabilitat ben definides, transparents i coherents, així com de procediments eficaços d'identificació, gestió, control i comunicació dels riscos a què estiguen o puguen estar exposats, junt amb mecanismes adequats de control intern, incloent-hi procediments administratius i comptables sòlids.

b) Si, atenent la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat, no es considera adequada la idoneïtat dels accionistes que vagen a tindre una participació significativa. Entre altres factors, la idoneïtat s'apreciarà en funció de:

1. L'honorabilitat comercial i professional dels accionistes. Esta honorabilitat es presumirà quan els accionistes siguen administracions públiques;

2. Els mitjans patrimonials amb què compten els dits accionistes per a atendre els compromisos assumits;

3. La falta de transparència en l'estructura del grup a què eventualment pugua pertànyer l'entitat, o l'existència de greus dificultats per a inspeccionar o obtenir la informació necessària sobre l'exercici de les seues activitats.

c) Quan els seus administradors i directius no tinguen l'honorabilitat comercial i professional requerida,

d) Quan incomplisca els requisits de capital mínim o els altres que reglamentàriament s'establisquen per a l'autorització de les entitats de pagament.

Als efectes d'esta llei s'entendrà per participació significativa en una entitat de pagament espanyola aquella que abaste, de forma directa o indirecta, almenys el 10 per cent del capital o els drets de vot de l'entitat, i aquelles que, sense arribar al percentatge assenyalat, permeten exercir una influència notable en l'entitat. Es podrà determinar reglamentàriament, tenint en compte les característiques dels distints tipus d'entitats de pagaments, quan s'haurà de presumir que una persona física o jurídica pot exercir una influència notable.

4. Els requisits exigibles per a l'autorització ho seran també, en els termes que s'indiquen reglamentàriament, per a conservar-la. En particular, i a estos efectes, les persones físiques i jurídiques que adquirisquen, directament o indirectament, una participació significativa en una entitat de pagament hauran d'informar el Banc d'Espanya indicant la quantia de la participació aconseguida.

5. Una vegada obtinguda l'autorització i després de la seua constitució i inscripció en el Registre Mercantil, les entitats de pagament hauran de quedar inscrites, abans d'iniciar les seues activitats, en el Registre Especial d'Entitats de Pagament que es crearà en el Banc d'Espanya. En eixe registre figuraran, a més de les entitats de pagament autoritzades, els seus agents i sucursals. En el dit registre es faran constar els servicis de pagament per als quals s'haja habilitat a cada entitat de pagament. El registre estarà a disposició pública per a la seua consulta, serà accessible a través d'Internet i s'actualitzarà periòdicament.

6. Es faculta el Govern per a desplegar el règim jurídic aplicable a la creació i condicions d'exercici de l'activitat de les entitats de pagament, i, en particular, per a l'establiment del seu capital inicial mínim i les exigències de recursos propis i garanties, d'acord amb les previsions contingudes en esta llei.

7. A les entitats de pagament, els serà aplicable, amb les adaptacions que reglamentàriament es determinen, la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals i les seues disposicions de desplegament.

Article 7. *Revocació.*

1. L'autorització concedida a una entitat de pagament només podrà ser revocada en els supòsits següents:

- a) Si no fa ús de l'autorització en un termini de dotze mesos.
- b) Si interromp de fet les activitats específiques del seu objecte social durant un període superior a sis mesos.
- c) Si s'acredita que va obtenir l'autorització per mitjà de declaracions falses o per un altre mitjà irregular.
- d) Si incomplix les condicions que van motivar l'autorització.
- e) Per renúncia expressa a l'autorització.
- f) Quan pugua constituir una amenaça per a l'estabilitat del sistema de pagaments en cas de continuar prestant servicis de pagament.
- g) Com a sanció.

L'autorització d'una sucursal d'una entitat de pagament de països tercers serà revocada, en tot cas, quan siga revocada l'autorització de l'entitat de pagament que ha creat la sucursal.

2. El ministre d'Economia i Hisenda serà competent per a acordar la revocació.

3. Quan el Banc d'Espanya tinga coneixement que a una entitat de pagament d'un altre Estat membre de la comunitat europea que opera a Espanya li ha sigut revocada la seua autorització, acordarà immediatament les mesures pertinents perquè l'entitat no inicie noves activitats de pagament, així com per a salvaguardar els interessos dels usuaris de pagament.

4. La revocació de l'autorització es farà constar en tots els registres públics corresponents i, tan prompte com siga notificada a l'establiment, comportarà el cessament d'este, en totes les operacions que vinguen emparades per la concessió de l'autorització revocada.

5. Quan s'haja acordat la revocació de l'autorització d'una entitat de pagament, el Banc d'Espanya n'informarà les autoritats supervisores competents dels estats membres on aquella tinga una sucursal o actue en règim de lliure prestació de servicis, en els termes legalment previstos.

Article 8. *Capital i recursos propis.*

1. Les entitats de pagament hauran de mantindre en tot moment, a més del capital mínim exigible reglamentàriament, un volum suficient de recursos propis en relació amb els indicadors de negoci, en els termes que reglamentàriament s'establisquen. A estos efectes, els recursos propis computables es definiran d'acord amb allò que s'ha disposat, als mateixos efectes, per a les entitats de crèdit.

2. En relació amb les obligacions mencionades en l'apartat anterior, el Banc d'Espanya:

a) Podrà exceptuar les entitats de pagament integrades en un grup consolidable d'entitats de crèdit, així com es definixen estos en les lletres a) i b) de l'article 8.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, del compliment individual íntegre de les exigències de recursos propis.

b) Podrà exigir, sobre la base de l'avaluació dels processos de gestió de riscos i dels mecanismes de control intern de l'entitat de pagament, que l'entitat de pagament posseïska una xifra de fons propis fins a un 20 per cent superior, o permetre que l'entitat de pagament posseïska una xifra de recursos propis fins a un 20 per cent inferior al que resulte de les exigències mínimes de capital requerides a l'entitat d'acord amb les normes de l'apartat 1 d'este precepte.

c) Adoptarà les mesures necessàries per a impedir l'ús múltiple dels elements de recursos propis quan l'entitat de pagament pertanga al mateix grup d'una altra entitat de pagament o entitat financera, així com per a assegurar una distribució adequada dels recursos propis entre les entitats que componguen el grup.

d) Podrà adoptar les mesures necessàries per a garantir l'existència de capital suficient per als servicis de pagament, en particular, quan les activitats de l'entitat de pagament en relació amb servicis diferents dels pagaments perjudiquen o puguen perjudicar la solidesa financera d'esta.

3. Quan una entitat de pagament no arribe als nivells mínims de recursos propis establits de conformitat amb el present article, l'entitat haurà de destinar a la formació de reserves els percentatges dels seus beneficis o excedents líquids que reglamentàriament es determinen i sotmetre a este efecte la seua distribució a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

Article 9. *Activitats.*

1. A més de la prestació dels servicis de pagament que es regulen en l'article 1.2 d'esta llei, les entitats de pagament estaran habilitades per a dur a terme les activitats següents:

- a) la prestació de servicis operatius o servicis auxiliars estretament relacionats, com ara la garantia de l'execució d'operacions de pagament, servicis de canvi de divises, activitats de custòdia i emmagatzemament i tractament de dades;
- b) la gestió de sistemes de pagament, sense perjuí del que disposa l'article 5;
- c) les activitats econòmiques diferents de la prestació de servicis de pagament, d'acord amb la legislació comunitària i nacional aplicables.

No obstant això, quan una entitat de pagament realitze simultàniament altres activitats econòmiques diferents dels servicis de pagament, i les dites activitats perjudiquen o puguen perjudicar la solidesa financera de l'entitat de pagament o puguen crear greus dificultats per a l'exercici de la seua supervisió, el Banc d'Espanya podrà exigir-li que constituísca una entitat separada per a la prestació dels servicis de pagament.

2. Les entitats de pagament únicament podran mantindre comptes de pagament l'ús exclusiu dels quals es limite a operacions de pagament. Els dits comptes no podran meritar interessos, i quedaran subjectes a les restants limitacions operatives que reglamentàriament es determinen per a assegurar la seua finalitat.

3. Les entitats de pagament podran concedir crèdits en relació amb els servicis de pagament previstos en les lletres d), e) i g) de l'article 1.2 d'esta llei únicament si es complixen les condicions següents:

- a) Que es tracte d'un crèdit concedit exclusivament en relació amb l'execució d'una operació de pagament;
- b) Que el crèdit concedit en relació amb el pagament, executat d'acord amb l'article 11 de la present llei, siga reembossat dins d'un termini curt que, en cap cas, supere els dotze mesos;
- c) Que el dit crèdit no es concedisca a càrrec dels fons rebuts o en possessió als efectes de l'execució d'una operació de pagament; i
- d) Que els fons propis de l'entitat de pagament siguen en tot moment adequats, d'acord amb els criteris que a este efecte establisca el Banc d'Espanya tenint en compte la quantia total dels crèdits concedits.

Article 10. *Requisits de garantia.*

1. Les entitats de pagament salvaguardaran els fons rebuts dels usuaris de servicis de pagament o rebuts a través d'un altre proveïdor de servicis de pagament per a l'execució de les operacions de pagament, i se subjectaran a un dels dos procediments següents:

- a) No es mesclaran en cap moment amb els fons de cap persona física o jurídica que no siguen usuaris de servicis de pagament en el nom dels quals es disposa dels fons i, en el cas que encara estiguen en possessió de l'entitat de pagament i encara no s'hagen entregat al beneficiari o transferit a un altre proveïdor de servicis de pagament al final del dia hàbil següent al dia en què es van rebre els fons, es depositaran en un compte separat

en una entitat de crèdit o s'invertiran en actius segurs, líquids i de baix risc en els termes que s'establisquen reglamentàriament.

En este cas, els titulars dels fons gaudiran de dret de separació sobre els comptes i actius mencionats en el paràgraf precedent, de conformitat amb la normativa concursal, en benefici dels usuaris de servicis de pagament, respecte a possibles reclamacions d'altres creditors de l'entitat de pagament, en particular en cas d'insolvència.

b) O bé, estaran coberts per una pòlissa d'assegurança o una altra garantia comparable d'una companyia d'assegurances o d'una entitat de crèdit que dispose de la qualitat creditícia mínima que es determine reglamentàriament, que no pertanguen al mateix grup que la mateixa entitat de pagament, per una quantitat equivalent a la que hauria sigut separada en cas de no existir la pòlissa d'assegurança o una altra garantia comparable, que es farà efectiva en el cas que haja sigut dictat interlocutòria de declaració de concurs de l'entitat.

El procediment adoptat per l'entitat es farà públic en la forma que es determine reglamentàriament i figurarà en el registre especial a què es referix l'article 6.5 de la present llei.

2. En cas que una entitat destine una fracció dels fons a què es referix l'apartat anterior a operacions de pagament futures, i la resta s'utilitze per a servicis diferents dels servicis de pagament, eixa fracció dels fons destinats a operacions de pagament futures també estarà subjecta als requisits establits en l'apartat 1 d'este article. En cas que la dita fracció siga variable o no es conega amb antelació, s'aplicarà el present apartat sobre la base d'una hipòtesi sobre la fracció representativa que es destinarà a servicis de pagament, sempre que eixa fracció representativa puga ser objecte, a satisfacció del Banc d'Espanya, d'una estimació raonable a partir de dades històriques.

Article 11. *Exercici del dret d'establiment i lliure prestació de servicis.*

1. Quan una entitat de pagament espanyola pretenga prestar servicis de pagament per primera vegada en un altre Estat membre de la Unió Europea, bé per mitjà de l'establiment d'una sucursal o en règim de lliure prestació de servicis, haurà de comunicar-ho prèviament al Banc d'Espanya.

A la comunicació acompanyarà, almenys, la informació següent:

a) Un programa d'activitats en què s'indiquen, en particular, les operacions de l'article 1.2 que pretenga realitzar i, si és el cas, l'estructura de l'organització de la sucursal i el seu domicili previsible; i

b) El nom i la trajectòria professional dels directius responsables de la sucursal.

En el termini màxim d'un mes a comptar de la recepció de la dita comunicació, el Banc d'Espanya haurà de comunicar a les autoritats competents de l'Estat d'acollida:

a) El nom i l'adreça de l'entitat de pagament;

b) Els noms de les persones responsables de la gestió de la sucursal, així com la seua estructura organitzativa i la seua adreça previsible; i

c) El tipus de servicis de pagament que es pretenen prestar.

2. Les entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea que no s'hagen acollit, totalment o parcialment, a les excepcions permeses per l'article 26 de la Directiva 2007/64 podran prestar a Espanya, bé per mitjà de l'obertura d'una sucursal, bé en règim de lliure prestació de servicis, els servicis de pagament previstos en l'article 1.2. L'obertura a Espanya de sucursals d'entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea no requerirà autorització prèvia, ni dotació específica de recursos.

Rebuda pel Banc d'Espanya una comunicació de l'autoritat supervisora de l'entitat de pagament, que continga, almenys, la informació prevista en l'apartat 1 anterior, i complits els altres requisits que reglamentàriament es determinen, es procedirà a inscriure la sucursal en el corresponent Registre Especial d'Entitats de Pagament, moment a partir del qual la sucursal podrà iniciar les seues activitats a Espanya.

Les entitats de pagament autoritzades en un altre Estat membre de la Unió Europea podran iniciar a Espanya la seua activitat en règim de lliure prestació de servicis tan prompte com el Banc d'Espanya reba una comunicació de la seua autoritat supervisora que indique quines activitats pretenen realitzar a Espanya. Eixe règim serà també aplicable quan l'entitat de pagament pretenga iniciar per primera vegada a Espanya alguna altra activitat de les assenyalades en l'article 1.2.

3. Reglamentàriament es determinarà la forma de procediment en cas que l'entitat de pagament pretenga efectuar canvis que comporten modificació de les informacions comunicades al Banc d'Espanya.

4. Les entitats a què es referix l'apartat dos hauran de respectar en l'exercici de la seua activitat a Espanya les disposicions dictades per raons d'interés general, ja siguen estes d'àmbit estatal, autonòmic o local.

5. Respecte a la prestació de servicis de pagament transfronterers per les entitats de crèdit, caldrà ajustar-se al que disposa el títol V de la Llei 26/1988.

6. La prestació de servicis de pagament en tercers països, inclús per mitjà de la creació o adquisició de filials, quedarà subjecta, en els termes que reglamentàriament es determinen, a l'autorització prèvia del Banc d'Espanya.

7. Els apartats anteriors s'entendran sense perjudi de les competències atribuïdes a les autoritats supervisores per la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció de blanqueig de capitals i les seues disposicions de desplegament i sense perjudi del que disposa el Reglament (CE) 1781/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de novembre de 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya a les transferències de fons.

Article 12. *Utilització d'agents i delegació de la prestació de funcions de les entitats de pagament.*

1. Reglamentàriament es fixaran els requisits que hagen de reunir els qui actuen amb caràcter habitual com a agents de les entitats de pagament i les condicions a què estaran sotmesos en l'exercici de la seua activitat.

2. De la mateixa manera s'establiran les condicions en què les entitats de pagament podran delegar la prestació de funcions operatives relacionades amb els servicis de pagament.

Article 13. *Manteniment de registres.*

Les entitats de pagament conservaran tots els documents necessaris als efectes del present títol durant, almenys, cinc anys, sense perjudi del que disposa la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals i les seues disposicions de desplegament, així com en altres disposicions comunitàries o nacionals aplicables.

Article 14. *Comptabilitat i auditoria.*

1. Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda per a establir i modificar les normes de comptabilitat i els models a què hauran de subjectar-se els comptes anuals de les entitats de pagament, disposant la freqüència i el detall amb què les corresponents dades hauran de ser subministrades a les autoritats administratives encarregades del seu control i fer-se públics amb caràcter general per les mateixes entitats de pagament. En l'exercici d'esta facultat, per al qual podrà habilitar-se el Banc d'Espanya, no existiran més restriccions que l'exigència que els criteris de publicitat siguen homogenis per a totes les entitats de pagament.

2. Les entitats de pagament hauran de sotmetre els seus comptes anuals a l'auditoria de comptes prevista en l'article 1.2 de la Llei 19/1988, de 12 de juliol, d'Auditoria de Comptes, de conformitat amb el que preveu la seua disposició adicional primera.

3. Serà aplicable als auditors de les entitats de pagament el que disposa la disposició final primera de la Llei 19/1988. L'obligació d'informar que s'hi establíx s'entendrà referida al Banc d'Espanya.

4. Les entitats de pagament que duguen a terme altres activitats econòmiques diferents de la prestació de servicis de pagament hauran d'informar separatament en la memòria dels comptes anuals dels actius, passius, ingressos i gastos de l'activitat relativa als servicis de pagament i activitats auxiliars o vinculades a ells, i la relativa a les restants activitats no relacionades amb ells.

Article 15. *Supervisió.*

1. Correspondrà al Banc d'Espanya el control i la inspecció de les entitats de pagament quan duguen a terme la prestació de servicis de pagament i la seua inscripció en el registre que es crearà a este efecte. L'esmentat control i inspecció es realitzarà en el marc del que estableix l'article 43.bis de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, amb les adaptacions que reglamentàriament es determinen. Esta competència s'estendrà a qualsevol oficina, centre o agent dins o fora del territori espanyol i, en la mesura que el compliment de les funcions encomanades al Banc d'Espanya ho exigisca, a les societats que s'integren en el grup de l'afectada.

A estos efectes, el Banc d'Espanya podrà demanar de les entitats i persones subjectes a la seua supervisió tota la informació que siga necessària per a comprovar el compliment de la normativa d'ordenació i disciplina a què aquelles estiguen subjectes. A fi que el Banc d'Espanya pugua obtindre la dita informació, o confirmar la seua veracitat, les entitats i persones mencionades queden obligades a posar a disposició del banc tots els llibres, registres i documents que considere necessaris, incloent-hi els programes informàtics, fitxers i bases de dades, siga quin siga el seu suport, físic o virtual.

També podrà emetre recomanacions o guies, d'acord amb el que preveu l'article 10bis.1.d) de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de coeficients d'inversió, recursos propis i obligacions d'informació dels intermediaris financers.

2. El Banc d'Espanya haurà d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida sempre que desitge efectuar inspeccions «in situ» en el territori d'este últim.

El Banc d'Espanya podrà encomanar a les autoritats competents de l'Estat membre d'acollida la realització d'inspeccions «in situ» en l'entitat que es tracte.

3. El Banc d'Espanya podrà, en l'exercici de les seues pròpies competències de control, en particular en el que es referix a l'adequat funcionament del sistema de pagaments, inspeccionar les sucursals d'entitats de pagament autoritzades en altres estats membres de la Unió Europea. Així mateix, podrà assumir la realització de les inspeccions que en relació amb eixes sucursals li hagen sigut encomanades per les autoritats supervisoras de l'Estat membre on l'entitat haja sigut autoritzada.

Tot l'anterior s'entén amb independència de les competències del mateix Banc d'Espanya o d'altres autoritats espanyoles responsables que l'activitat de la sucursal es realitze de conformitat amb les normes d'interés general aplicables.

4. Per a l'adequat exercici de les seues funcions, el Banc d'Espanya podrà demanar de les sucursals de les entitats de pagament comunitàries la mateixa informació que exigisca a les entitats espanyoles.

5. La supervisió del Banc d'Espanya podrà abastar igualment les persones espanyoles que controlen entitats de pagament d'altres estats membres de la Unió Europea, dins del marc de la col·laboració amb les autoritats responsables de la supervisió de les dites entitats.

6. Les resolucions que dicte el Banc d'Espanya en l'exercici de les funcions a què es referixen els apartats anteriors seran susceptibles de recurs davant del ministre d'Economia i Hisenda.

7. Les mesures d'intervenció i de substitució previstes en el títol III i l'article 62 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, podran aplicar-se a les entitats de pagament.

Article 16. *Informació i secret professional.*

1. En l'exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció de les entitats de pagament, el Banc d'Espanya col·laborarà amb les autoritats que tinguen encomanades

funcions semblants en altres estats i podrà comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'estes entitats, així com les que puguen facilitar-ne el control de solvència i la supervisió servisca per a evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars; igualment, podrà subscriure, a este efecte, acords de col·laboració.

En cas que les autoritats competents no pertanguen a un altre Estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'estes informacions exigirà que existisca reciprocitat i que les autoritats competents es troben subjectes al deure de secret professional en condicions que, com a mínim, siguen equiparables a les establides per les lleis espanyoles.

En cas que les autoritats competents pertanguen a un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya facilitarà a les interessades, per iniciativa pròpia, qualsevol informació que siga essencial per a l'exercici de les seues tasques de supervisió, i, quan se li sol·licite, tota informació pertinent a estos fins.

2. Serà així mateix aplicable, amb les adaptacions que reglamentàriament es determinen, el que disposa l'article 6 del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les comunitats europees, tant als efectes previstos en l'apartat anterior com als restants previstos en el propi article.

3. Addicionalment, el Banc d'Espanya podrà intercanviar informació que siga rellevant per a l'exercici de les seues competències respectives amb:

a) El Banc Central Europeu i els bancs centrals nacionals dels estats membres de la Unió Europea, en la seua qualitat d'autoritats monetàries i de supervisió, i, si és el cas, amb altres autoritats públiques responsables de la vigilància dels sistemes de pagament i liquidació;

b) altres autoritats pertinents designades en virtut de la present llei, de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals i les seues disposicions de desplegament i d'altres disposicions de dret comunitari aplicables als proveïdors de servicis de pagament.

TÍTOL III

Transparència de les condicions i requisits d'informació aplicables als servicis de pagament, resolució i modificació del contracte marc

Article 17. Àmbit d'aplicació.

1. El present títol s'aplicarà a les operacions de pagament singulars, als contractes marc i a les operacions de pagament afectades pels esmentats contractes.

2. Quan l'usuari del servici de pagament no siga un consumidor, les parts en les operacions i els contractes mencionats en l'apartat anterior podran acordar que no s'aplique, en tot o en part, este títol i les seues disposicions de desplegament.

Article 18. Transparència de les condicions i els requisits d'informació aplicables als servicis de pagament.

El proveïdor de servicis de pagament facilitarà a l'usuari de servicis de pagament, d'una manera fàcilment accessible per a ell, tota la informació i condicions relatives a la prestació dels servicis de pagament que es fixen en desplegament d'esta llei. El ministre d'Economia i Hisenda determinarà els requisits d'informació i la resta de condicions aplicables a les operacions de pagament únic i a les operacions de pagament regulades per un contracte marc, així com les excepcions al règim general d'informació per als instruments de pagament d'escassa quantia.

Article 19. Gastos d'informació.

1. El proveïdor de servicis de pagament no podrà cobrar a l'usuari del servici de pagament pel subministrament de la informació indicada en el present títol i les seues disposicions de desplegament.

2. El proveïdor i l'usuari de servicis de pagament podran acordar que es cobren gastos per la comunicació d'informació addicional o més freqüent, o per la transmissió d'esta per mitjans de comunicació diferents dels especificats en el contracte marc, sempre que la informació es facilite a petició de l'usuari del servicis de pagament.

3. Quan el proveïdor de servicis de pagament puga cobrar els gastos en concepte d'informació d'acord amb el que disposa l'apartat 2, eixos gastos seran adequats i d'acord amb els costos efectivament suportats pel proveïdor de servicis de pagament.

Article 20. *Càrrega de la prova sobre els requisits d'informació.*

La càrrega de la prova del compliment dels requisits en matèria d'informació establits en el present títol i les seues disposicions de desplegament recaurà sobre el proveïdor de servicis de pagament.

Article 21. *Resolució del contracte marc.*

1. L'usuari del servicis de pagament podrà resoldre el contracte marc en qualsevol moment si no és que les parts han convingut en un preavís. El termini de preavís no podrà excedir un mes.

2. La resolució d'un contracte marc que s'haja celebrat per un període indefinit o superior a 12 mesos serà gratuïta per a l'usuari de servicis de pagament si s'efectua una vegada transcorreguts els 12 mesos. En tots els altres casos, els gastos derivats de la resolució seran apropiats i estaran d'acord amb els costos.

3. Si s'acorda així en el contracte marc, el proveïdor de servicis de pagament podrà resoldre un contracte marc subscrit per un període indefinit si avisa amb una antelació mínima de dos mesos.

4. Dels gastos que es cobren periòdicament pels servicis de pagament, l'usuari de servicis de pagament només abonarà la part proporcional deguda fins a la resolució del contracte. Quan les dites comissions s'hagen pagat per anticipat, es reembossaran de manera proporcional.

5. Les disposicions del present article s'entendran sense perjudi del que disposa el Codi Civil sobre els drets de les parts a sol·licitar la declaració de nul·litat del contracte marc.

Article 22. *Modificació de les condicions del contracte marc.*

1. El proveïdor de servicis de pagament haurà de proposar qualsevol modificació de les condicions contractuals i de la informació i les condicions a què es referix l'article 18 de manera individualitzada i en paper o un altre suport durador, en la forma que siga determinat pel ministre d'Economia i Hisenda, i amb una antelació no inferior a dos mesos respecte de la data en què entre en vigor la modificació proposada.

No obstant això, es podran aplicar de manera immediata totes aquelles modificacions que, inequívocament, resulten més favorables per als usuaris de servicis de pagament.

Totes les modificacions proposades hauran de destacar-se amb claredat. Quan s'haja convingut així, el proveïdor de servicis de pagament informarà l'usuari de servicis de pagament que cal considerar que ha acceptat la modificació de les condicions que es tracte en cas de no comunicar al proveïdor de servicis de pagament la seua no acceptació amb anterioritat a la data proposada d'entrada en vigor. En este cas, el proveïdor de servicis de pagament especificarà que l'usuari de servicis de pagament té el dret a resoldre el contracte marc de forma immediata i sense cap cost abans de la data proposada per a l'aplicació de les modificacions.

2. Les modificacions dels tipus d'interés o de canvi podran aplicar-se immediatament i sense previ avís, sempre que així s'haja acordat en el contracte marc i que les variacions es basen en els tipus d'interés o de canvi de referència acordats. L'usuari de servicis de pagament serà informat de qualsevol modificació del tipus d'interés com més prompte millor, a menys que les parts hagen acordat una freqüència específica o un procediment de comunicació o posada a disposició de la informació. No obstant això, els canvis en els

tipus d'interés o de canvi que siguen més favorables per als usuaris de servicis de pagament podran aplicar-se sense previ avís.

3. Les modificacions dels tipus d'interés o de canvi utilitzats en les operacions de pagament s'aplicaran i calcularan d'una forma neutra i que no resulte discriminatòria respecte als usuaris de servicis de pagament.

TÍTOL IV

Drets i obligacions en relació amb la prestació i utilització de servicis de pagament

CAPÍTOL I

Disposicions comunes

Article 23. *Excepcions.*

1. Quan l'usuari del servici de pagament no siga un consumidor, les parts podran convindre que no s'apliquen, totalment o parcialment, els articles 24.1, 25.1 últim incís del primer paràgraf, 30, 32, 33, 34, 37 i 45 del present títol.

2. A més, els proveïdors de servicis de pagament podran convindre amb els seus usuaris de servicis de pagament que no s'apliquen per als instruments de pagament d'escassa quantia, en les condicions que es determinen reglamentàriament, determinades disposicions del present títol.

3. Quan el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant no tinga capacitat per a bloquejar el compte o l'instrument de pagament no s'aplicarà el que disposen els articles 31 i 32 de la present llei, en les condicions que reglamentàriament s'establisquen, als diners electrònics, així com es definix en l'apartat segon de l'article 21 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.

4. En aquelles operacions en què algun dels proveïdors de servicis de pagament no estiga situat en la Unió Europea o en aquelles operacions realitzades en moneda diferent de l'euro o de la d'algun altre Estat membre, no seran aplicables els articles 24.2 i 38.

Article 24. *Gastos aplicables.*

1. El proveïdor de servicis de pagament no podrà cobrar a l'usuari del servici de pagament pel compliment de les seues obligacions d'informació o per les mesures correctives o preventives previstes en este títol, llevat que s'haja pactat una altra cosa de conformitat amb el que preveuen els articles 19.2, 36.1, 37.5 i 44.2 d'esta. En eixos casos, els gastos seran arregats en el contracte entre l'usuari i el proveïdor de servicis de pagament i seran adequats i d'acord amb els costos efectivament suportats pel proveïdor de servicis de pagament.

2. En tota prestació de servicis de pagament que no incloga una conversió de divises, el beneficiari pagarà els gastos cobrats pel proveïdor de servicis de pagament i l'ordenant abonarà els gastos cobrats pel proveïdor de servicis de pagament. Quan l'operació de pagament incloga una conversió en divises s'aplicarà, llevat de pacte en contra, el mateix criteri de distribució de gastos.

No obstant això, en tota operació de pagament en què ambdós prestadors de servicis de pagament estiguen a Espanya i incloga una conversió de divises, el beneficiari pagarà els gastos cobrats pel proveïdor de servicis de pagament i l'ordenant els percebuts pel proveïdor de servicis de pagament; els gastos de conversió, excepte indicació en contra de les parts, seran satisfets per qui la demane.

3. Serà nul·la tota clàusula que impedisca al beneficiari d'una orde de pagament exigir a l'ordenant el pagament d'una quota addicional o oferir una reducció per la utilització d'un instrument de pagament específic. En tot cas, les quotes addicionals que puguen imposar-se per l'ús d'instruments de pagament específics no podran superar els gastos diferencials en què efectivament incórrega el beneficiari per l'acceptació d'estos instruments.

Reglamentàriament podran establir-se límits al dret de cobrament de gastos tenint en compte la necessitat de fomentar la competència i promoure l'ús d'instruments de pagament eficients.

Quan, en la utilització d'un determinat instrument de pagament s'exigisca el pagament d'una quota addicional o oferisca una reducció pel seu ús, se n'informarà a l'usuari de servicis de pagament abans de dur-se a terme l'operació.

CAPÍTOL II

Autorització d'operacions de pagament

Article 25. *Consentiment i retirada del consentiment.*

1. Les operacions de pagament es consideraran autoritzades quan l'ordenant haja donat el consentiment per a la seua execució. A falta del consentiment l'operació de pagament es considerarà no autoritzada. L'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament acordaran la forma en què es donarà el consentiment així com el procediment de notificació d'este.

2. El consentiment podrà atorgar-se amb anterioritat a l'execució de l'operació o, si així s'ha convingut, després d'esta, d'acord amb el procediment i els límits acordats entre l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament.

3. L'ordenant podrà retirar el consentiment en qualsevol moment anterior a la data d'irrevocabilitat a què es referix l'article 37. Quan el consentiment s'ha donat per a una sèrie d'operacions de pagament, la seua retirada implicarà que tota futura operació de pagament que estiguera coberta pel dit consentiment es considerarà no autoritzada.

Article 26. *Limitacions a la utilització de l'instrument de pagament.*

1. Quan s'empren un instrument de pagament específic a fi de notificar el consentiment, l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament podran acordar l'establiment de límits a les operacions de pagament executades a través d'eixe instrument de pagament.

2. Sempre que s'haja acordat en el contracte marc, el proveïdor de servicis de pagament podrà reservar-se el dret de bloquejar la utilització d'un instrument de pagament per raons objectivament justificades relacionades amb la seguretat de l'instrument de pagament, la sospita d'una utilització no autoritzada o fraudulenta d'este o, en el cas que estiga associat a una línia de crèdit, si el seu ús poguera suposar un augment significatiu del risc que l'ordenant pugua ser incapaç de fer front a l'obligació de pagament.

3. En els supòsits previstos en l'apartat anterior, el proveïdor de servicis de pagament informarà l'ordenant, en la forma convinguda, del bloqueig de l'instrument de pagament i dels motius per a això. Si és possible, esta comunicació es produirà amb caràcter previ al bloqueig i, en cas contrari, immediatament després d'este, a menys que la comunicació d'esta informació resulte compromesa per raons de seguretat objectivament justificades o és contrària a qualsevol altra disposició normativa.

4. El proveïdor de servicis de pagament desbloquejarà l'instrument de pagament o el substituirà per un altre de nou una vegada que hagen deixat d'existir els motius per a bloquejar-ne la utilització. L'anterior s'entendrà sense perjudici del dret de l'usuari a sol·licitar el desbloqueig en eixes circumstàncies. El desbloqueig de l'instrument de pagament o la substitució per un de nou es realitzarà sense cap cost per a l'usuari del servici de pagament.

Article 27. *Obligacions de l'usuari de servicis de pagament en relació amb els instruments de pagament. L'usuari de servicis de pagament habilitat per a utilitzar un instrument de pagament haurà de complir les obligacions següents:*

a) utilitzar l'instrument de pagament de conformitat amb les condicions que regulen la seua emissió i utilització, en particular, quan reba l'instrument de pagament, l'usuari haurà de prendre totes les mesures raonables a fi de protegir els elements de seguretat personalitzats dels quals vaja proveït; i

b) en cas de pèrdua, sostracció o utilització no autoritzada de l'instrument de pagament, cal notificar-ho sense demores indegudes al proveïdor de servicis de pagament o a l'entitat que este designe, quan en tinga coneixement.

Article 28. Obligacions del proveïdor de servicis de pagament en relació amb els instruments de pagament.

El proveïdor de servicis de pagament emissor d'un instrument de pagament complirà les obligacions següents:

a) Cerciorar-se que els elements de seguretat personalitzats de l'instrument de pagament només siguen accessibles per a l'usuari de servicis de pagament facultat per a utilitzar el dit instrument. En particular, suportarà els riscos que puguen derivar-se de l'enviament a l'ordenant tant d'un instrument de pagament com de qualsevol element de seguretat personalitzat d'este.

b) Abstindre's d'enviar instruments de pagament que no hagen sigut sol·licitats, excepte en el cas que haja de substituir-se un instrument de pagament ja entregat a l'usuari de servicis de pagament.

Esta substitució podrà vindre motivada per la incorporació a l'instrument de pagament de noves funcionalitats no expressament sol·licitades per l'usuari, sempre que en el contracte marc s'haja previst esta possibilitat i la substitució es realitze amb caràcter gratuït per al client.

c) Garantir que en tot moment estiguen disponibles mitjans adequats i gratuïts que permeten a l'usuari de servicis de pagament efectuar la comunicació indicada en l'article 27.b), o sol·licitar un desbloqueig d'acord amb el que disposa l'article 26.4. A este respecte, el proveïdor de servicis de pagament facilitarà, també gratuïtament, a l'usuari dels dits servicis, quan este li ho requerisca, mitjans que li permeten demostrar que ha efectuat la dita comunicació, durant els 18 mesos següents a esta, i

d) Impedir qualsevol utilització de l'instrument de pagament una vegada efectuada la notificació a què es referix l'article 27.b).

Article 29. Notificació d'operacions no autoritzades o d'operacions de pagament executades incorrectament.

1. Quan l'usuari de servicis de pagament tinga coneixement que s'ha produït una operació de pagament no autoritzada o executada incorrectament, haurà de comunicar-la sense tardança injustificada al proveïdor de servicis de pagament, a fi de poder obtindre'n la rectificació.

2. Excepte en els casos en què el proveïdor de servicis de pagament no li haja proporcionat o fet accessible a l'usuari la informació corresponent a l'operació de pagament, la comunicació a què es referix l'apartat precedent haurà de produir-se en un termini màxim de tretze mesos des de la data del deute o de l'abonament.

Quan l'usuari no siga un consumidor, les parts podran pactar un termini inferior diferent del previst en el paràgraf anterior.

Article 30. Prova de l'autenticació i execució de les operacions de pagament.

1. Quan un usuari de servicis de pagament negue haver autoritzat una operació de pagament ja executada o al·legue que esta es va executar de manera incorrecta, correspondrà al proveïdor de servicis de pagament demostrar que l'operació de pagament va ser autenticada, registrada amb exactitud i comptabilitzada, i que no es va veure afectada per una fallada tècnica o qualsevol altra deficiència.

2. Als efectes del que establix l'apartat anterior, el registre pel proveïdor de servicis de la utilització de l'instrument de pagament no bastarà, necessàriament, per a demostrar que l'operació de pagament va ser autoritzada per l'ordenant, ni que este va actuar de manera fraudulenta o va incomplir deliberadament o per negligència greu una o diverses de les seues obligacions d'acord amb l'article 27.

Article 31. Responsabilitat del proveïdor de servicis de pagament en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

Sense perjudi del que disposa l'article 29 de la present llei, i de les indemnitzacions per danys i perjudis als quals pugua donar lloc d'acord amb la normativa aplicable al contracte celebrat entre l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament, en el cas que s'execute una operació de pagament no autoritzada, el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant li tornarà immediatament l'import de l'operació no autoritzada i, si és el cas, restablirà en el compte de pagament en què s'haja carregat el dit import l'estat que hauria existit de no haver-se efectuat l'operació de pagament no autoritzada.

Article 32. Responsabilitat de l'ordenant en cas d'operacions de pagament no autoritzades.

1. No obstant això, segons el que disposa l'article 31, l'ordenant suportarà, fins a un màxim de 150 euros, les pèrdues derivades d'operacions de pagament no autoritzades resultants de la utilització d'un instrument de pagament extraviat o sostret.

2. L'ordenant suportarà el total de les pèrdues que afronte com a conseqüència d'operacions de pagament no autoritzades que siguen fruit de la seua actuació fraudulenta o de l'incompliment, deliberat o per negligència greu, d'una o diverses de les seues obligacions d'acord amb l'article 27.

3. Excepte en cas d'actuació fraudulenta, l'ordenant no suportarà cap conseqüència econòmica per la utilització, després de la notificació a què es referix l'article 27.b), d'un instrument de pagament extraviat o sostret.

4. Si el proveïdor de servicis de pagament no té disponibles mitjans adequats perquè pugua notificar-se en tot moment la pèrdua o la sostracció d'un instrument de pagament, segons el que disposa l'article 28.1.c), l'ordenant no serà responsable de les conseqüències econòmiques que es deriven de la utilització del dit instrument de pagament, excepte en el cas que haja actuat de manera fraudulenta.

Article 33. Devolució d'operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'este.

1. L'ordenant tindrà dret a la devolució pel proveïdor de servicis de pagament de la quantitat total corresponent a les operacions de pagament autoritzades, iniciades per un beneficiari o a través d'ell, que hagen sigut executades sempre que se satisfacen les condicions següents:

a) Quan es va donar l'autorització, esta no especificava l'import exacte de l'operació de pagament, i

b) El dit import supera el que l'ordenant podia esperar raonablement tenint en compte les seues anteriors pautes de gasto, les condicions del seu contracte marc i les circumstàncies pertinents al cas.

A petició del proveïdor de servicis de pagament, l'ordenant haurà d'aportar dades de fet referents a les dites condicions.

Als efectes dels deutes domiciliats, l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament podran convindre en el contracte marc que l'ordenant tinga dret a devolució del proveïdor de servicis de pagament, encara que no es complisquen les condicions per a la devolució previstes anteriorment.

2. Als efectes de l'apartat 1, lletra b), anterior, l'ordenant no podrà invocar motius relacionats amb el canvi de divisa quan s'haja aplicat el tipus de canvi de referència acordat amb el proveïdor de servicis de pagament.

3. En tot cas, l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament podran convindre en el contracte marc que aquell no tinga dret a devolució si ha transmés directament el consentiment a l'orde de pagament al proveïdor de servicis de pagament i sempre que el dit proveïdor o el beneficiari li hagueren proporcionat o posat a la seua disposició la

informació relativa a la futura operació de pagament almenys amb quatre setmanes d'antelació a la data prevista.

Article 34. *Sol·licituds de devolució per operacions de pagament iniciades per un beneficiari o a través d'ell.*

1. L'ordenant podrà sol·licitar la devolució a què es referix l'article 33 per una operació de pagament autoritzada iniciada per un beneficiari o a través d'ell, durant un termini màxim de huit setmanes comptades a partir de la data de deute dels fons en el compte.

2. En el termini de deu dies hàbils des de la recepció d'una sol·licitud de devolució, el proveïdor de servicis de pagament haurà de tornar l'import íntegre de l'operació de pagament o bé justificar-ne la denegació de devolució, i s'indicaran en este cas els procediments de reclamació, judicials i extrajudicials, a disposició de l'usuari.

En el cas de deutes domiciliats, la dita denegació no podrà produir-se quan l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament hagen convingut en el contracte marc el dret d'aquell a obtenir la devolució, inclús en el cas que no se satisfacen les condicions establides per a això en l'article 33.1.

CAPÍTOL III

Execució d'una orde de pagament

Secció 1a. *Ordes de pagament i imports transferits*

Article 35. *Recepció d'ordes de pagament.*

1. El moment de recepció d'una orde de pagament serà aquell en què esta és rebuda pel proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant, amb independència que haja sigut transmesa directament per l'ordenant o indirectament a través del beneficiari.

Si el moment de la recepció no és un dia hàbil per al proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant, l'orde de pagament es considerarà rebuda el següent dia hàbil. El proveïdor de servicis de pagament podrà establir, informant l'ordenant, una hora màxima a partir de la qual qualsevol orde de pagament que es reba es considerarà rebuda el següent dia hàbil.

2. Si l'usuari de servicis de pagament que inicia l'orde de pagament i el proveïdor acorden que l'execució de l'orde de pagament comence en una data específica o al final d'un període determinat, o bé el dia en què l'ordenant haja posat fons a disposició del proveïdor de servicis de pagament, es considerarà que el moment de recepció de l'orde als efectes de l'article 40 és el dia acordat. Si este dia no és un dia hàbil per al proveïdor de servicis de pagament, l'orde de pagament es considerarà rebuda el següent dia hàbil.

Article 36. *Rebuig d'ordes de pagament.*

1. Si el proveïdor de servicis de pagament rebutja l'execució d'una orde de pagament, haurà de notificar a l'usuari de servicis de pagament dita negativa i, en la mesura que es puga, els motius d'esta, així com el procediment per a rectificar els possibles errors de fet que l'hagen motivat, llevat que una altra norma prohibisca esta notificació.

La notificació es realitzarà o farà accessible del mode convingut com més prompte millor i, en tot cas, dins del termini d'execució a què es referix l'article 40.

El contracte marc podrà contindre una clàusula que permeta al proveïdor de servicis de pagament cobrar gastos per esta notificació quan la negativa estiga objectivament justificada.

2. En el cas que es complisquen totes les condicions fixades en el contracte marc entre l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament, este no podrà negar-se a executar una orde de pagament autoritzada, amb independència que esta haja sigut iniciada bé per l'ordenant, bé per un beneficiari o a través d'este, llevat que ho prohibisca una disposició normativa.

3. Als efectes del que estableixen els articles 40 i 45, les ordes de pagament l'execució de les quals haja sigut rebutjada no es consideraran rebudes.

Article 37. *Irrevocabilitat d'una orde de pagament.*

1. L'usuari de servicis de pagament no podrà revocar una orde de pagament després de ser rebuda pel proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant, llevat que s'especifique una altra cosa en el present article.

2. Quan l'operació de pagament siga iniciada pel beneficiari o a través d'este, l'ordenant no podrà revocar l'orde de pagament una vegada que s'haja transmés al beneficiari l'orde de pagament o el seu consentiment perquè s'execute l'operació de pagament.

3. No obstant això, en els casos de deute domiciliat i sense perjuí dels drets de devolució fixats en esta llei, l'usuari podrà revocar una orde de pagament a tot tardar al final del dia hàbil anterior al dia convingut per al deute dels fons en el compte de l'ordenant.

4. En el cas en què el moment de recepció es corresponga amb una data prèviament acordada entre l'usuari de servicis de pagament que inicia l'orde i el proveïdor de servicis de pagament, aquell podrà revocar l'orde de pagament a tot tardar al final del dia hàbil anterior al dia convingut.

5. Una vegada transcorreguts els terminis especificats en els apartats 1 a 4 anteriors, l'orde de pagament podrà revocar-se únicament si així s'ha convingut entre l'usuari de servicis de pagament i el proveïdor. En els casos indicats en els apartats 2 i 3 anteriors serà necessari, a més, l'acord del beneficiari. Si s'ha convingut així en el contracte marc, el proveïdor de servicis de pagament podrà cobrar gastos per la revocació.

Article 38. *Imports transferits i imports rebuts.*

1. Amb caràcter general, el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari i tots els possibles intermediaris que intervinguen en l'operació de pagament hauran de transferir la totalitat de l'import de l'operació de pagament i s'abstindran de deduir cap gasto de la quantitat transferida.

2. No obstant això, el beneficiari i el proveïdor de servicis de pagament podran acordar que este deduisca els seus propis gastos de l'import transferit abans d'abonar-lo al beneficiari. En este cas, la quantitat total de l'operació de pagament, junt amb els gastos, apareixerà per separat en la informació facilitada al beneficiari pel proveïdor de servicis de pagament.

3. Excepte en el que preveu l'apartat anterior, el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant garantirà la recepció pel beneficiari de la quantitat total de les operacions de pagament iniciades per l'ordenant. En el cas d'operacions de pagament iniciades pel beneficiari o realitzades a través d'ell, el proveïdor de servicis de pagament li garantirà la recepció de l'import total de l'operació de pagament.

Secció 2a. *Termini d'execució i data de valor*

Article 39. *Àmbit d'aplicació.*

1. La present secció s'aplicarà a les operacions de pagament realitzades en euros, en les quals els dos proveïdors de servicis de pagament estiguen situats a la Unió Europea.

2. Les previsions que s'establisquen seran així mateix aplicable per a les restants operacions de pagament, excepte si hi ha un acord en contra entre l'usuari de servicis de pagament i el proveïdor de servicis de pagament. No obstant això, el que es dispose per a la data de valor de l'abonament en el compte de pagament del beneficiari i de disponibilitat dels fons, així com per a la data de valor del càrrec en el compte de pagament de l'ordenant, s'aplicarà en tot cas.

Sense perjuí de l'anterior, quan l'usuari de servicis de pagament i el proveïdor de servicis de pagament acorden un termini d'execució superior al previst en l'article 40, el dit

termini, en les operacions de pagament intracomunitàries, no excedirà quatre dies hàbils a comptar des del moment de la recepció de l'orde.

Article 40. Operacions de pagament a un compte de pagament.

1. El proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant, després del moment de recepció de l'orde de pagament d'acord amb l'article 35, s'assegurarà que l'import de l'operació de pagament és abonat en el compte del proveïdor de servicis de pagament del beneficiari, com a màxim al final del dia hàbil següent. No obstant això, el termini assenyalat podrà prolongar-se en un dia hàbil per a les operacions de pagament iniciades en paper.

2. El proveïdor de servicis de pagament del beneficiari establirà la data de valor i de disponibilitat de la quantitat de l'operació de pagament en el compte de pagament del beneficiari després d'haver rebut els fons de conformitat amb l'article 43.

3. El proveïdor de servicis de pagament del beneficiari transmetrà una orde de pagament iniciada pel beneficiari o a través d'ell al proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant dins dels terminis convinguts entre el beneficiari i el proveïdor de servicis de pagament, de manera que, pel que fa al deute domiciliat i a les operacions amb targetes, permeta l'execució del pagament en la data convinguda.

Article 41. Beneficiaris no titulars de comptes de pagament en el proveïdor de servicis de pagament.

Quan el beneficiari no siga titular d'un compte de pagament en el proveïdor de servicis de pagament, el proveïdor de servicis de pagament que reba els fons per al beneficiari haurà de posar-los a disposició d'este en el termini indicat en l'article 40.

Article 42. Efectiu ingressat en un compte de pagament.

Quan un consumidor ingresse efectiu en un compte de pagament en la moneda d'eixe compte de pagament, podrà disposar de l'import ingressat des del moment en què tinga lloc l'ingrés. La data de valor de l'ingrés serà la del dia en què es realitze este.

En el cas que l'usuari de servicis de pagament no siga un consumidor, es podrà establir que es dispose de l'import ingressat com a màxim al dia hàbil següent al de la recepció dels fons. La mateixa data de valor haurà d'atorgar-se als fons ingressats.

Article 43. Data de valor i disponibilitat dels fons.

1. La data de valor de l'abonament en el compte de pagament del beneficiari no serà posterior al dia hàbil en què l'import de l'operació de pagament es va abonar en el compte del proveïdor de servicis de pagament del beneficiari.

El proveïdor de servicis de pagament del beneficiari s'assegurarà que la quantitat de l'operació de pagament estiga a disposició del beneficiari immediatament després que la dita quantitat haja sigut abonada en el compte del proveïdor de servicis de pagament del beneficiari.

2. La data de valor del càrrec en el compte de pagament de l'ordenant no serà anterior al moment en què l'import de l'operació de pagament es carregue en el dit compte.

Secció 3a. Responsabilitat

Article 44. Identificadors únics incorrectes.

1. Quan una orde de pagament s'execute d'acord amb l'identificador únic, es considerarà correctament executada en relació amb el beneficiari especificat en el dit identificador.

2. Si l'identificador únic facilitat per l'usuari de servicis de pagament és incorrecte, el proveïdor no serà responsable de la no-execució o de l'execució defectuosa de l'operació de pagament.

No obstant això, el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant farà esforços raonables per recuperar els fons de l'operació de pagament. Si s'ha convingut així en el contracte marc, el proveïdor podrà cobrar gastos a l'usuari del servicis de pagament per la recuperació dels fons.

3. Quan l'usuari de servicis de pagament facilite informació addicional a la requerida pel proveïdor per a la correcta execució de les ordres de pagament, el proveïdor de servicis de pagament únicament serà responsable, a l'efecte de la seua correcta realització, de l'execució d'operacions de pagament conformes amb l'identificador únic facilitat per l'usuari de servicis de pagament.

Article 45. *No-execució o execució defectuosa.*

1. En el cas de les ordres de pagament iniciades per l'ordenant, el proveïdor de servicis de pagament serà responsable davant d'aquell de la correcta execució de l'operació de pagament fins el moment en què l'import s'abone en el compte del proveïdor de servicis de pagament del beneficiari. Produït este abonament, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari serà responsable enfront del beneficiari de la correcta execució de l'operació.

En el cas d'operacions de pagament no executades o executades defectuosament, quan el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant siga responsable d'acord amb el que disposa el paràgraf anterior, tornarà sense demora injustificada a l'ordenant la quantitat corresponent a l'operació i, si és el cas, restablirà el saldo del compte de pagament a la situació en què haja estat si no ha tingut lloc l'operació de pagament defectuosa.

Quan el responsable d'acord amb el que disposa el paràgraf primer d'este article siga el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari, este posarà immediatament a disposició del beneficiari la quantitat corresponent a l'operació de pagament, amb l'abonament, si és el cas, de la quantitat corresponent en el compte d'aquell.

En tot cas, quan una orde de pagament procedent de l'ordenant no s'execute o s'execute defectuosament, el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant tractarà d'esbrinar immediatament, després d'haver-ho sol·licitat i amb independència de la seua responsabilitat d'acord amb el present apartat, les dades relatives a l'operació de pagament i notificarà els resultats a l'ordenant.

2. En el cas d'ordres de pagament iniciades pel beneficiari o a través d'ell, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari serà responsable de la correcta transmissió de l'orde de pagament al proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant. En estos casos, quan l'operació no s'execute o s'execute de manera defectuosa, per causa imputable a ell, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari reiterarà immediatament l'orde de pagament al proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant.

A més, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari serà responsable enfront del beneficiari de la gestió de l'operació de pagament. En particular vetlarà perquè, una vegada abonada en el compte la quantitat corresponent a l'operació de pagament, esta quantitat estiga a disposició del beneficiari immediatament després d'haver-se produït el dit abonament.

En el cas d'ordres de pagament iniciades pel beneficiari o a través d'ell, en les quals, d'acord amb el que preveuen els dos paràgrafs anteriors, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari no siga responsable, la responsabilitat davant de l'ordenant per les operacions de pagament no executades o executades incorrectament serà del proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant. En estos casos, el proveïdor de servicis de pagament de l'ordenant tornarà a este, segons siga procedent i sense demora injustificada, la quantitat corresponent a l'operació de pagament no executada o executada de forma defectuosa i restablirà el saldo del compte de pagament a la situació en què haguera estat si l'operació no haguera tingut lloc.

En tot cas, quan una orde de pagament procedent del beneficiari no s'execute o s'execute defectuosament, el proveïdor de servicis de pagament del beneficiari tractarà d'esbrinar immediatament, després d'haver-ho sol·licitat i amb independència de la seua responsabilitat d'acord amb el present apartat, les dades relatives a l'operació de pagament i notificarà els resultats al beneficiari.

Article 46. *Indemnització addicional.*

Sense perjudi de les indemnitzacions addicionals que puguen determinar-se de conformitat amb la normativa aplicable al contracte celebrat entre l'usuari i el proveïdor, cada proveïdor de servicis de pagament serà responsable enfront del respectiu usuari de tots els gastos que, de conformitat amb el que disposa l'article 45, són de la seua responsabilitat, així com dels interessos que hagen pogut aplicar-se a l'usuari com a conseqüència de la no-execució o de l'execució defectuosa d'operacions.

Article 47. *Dret de reclamació.*

En el cas que la responsabilitat d'un proveïdor de servicis de pagament d'acord amb l'article 45 siga atribuïble a un altre proveïdor de servicis de pagament o a un intermediari, aquell podrà repetir contra el proveïdor o intermediari responsable les possibles pèrdues ocasionades, així com les quantitats abonades. Això sense perjudi d'altres compensacions suplementàries que poden establir-se de conformitat amb els acords conclusos entre el proveïdor de servicis de pagament i els intermediaris, i la legislació aplicable als acords conclusos entre les dos parts.

Article 48. *Absència de responsabilitat.*

La responsabilitat establida d'acord amb els capítols II i III d'este títol no s'aplicarà en cas de circumstàncies excepcionals i imprevisibles fora del control de la part que invoca acollir-se a estes circumstàncies, les conseqüències dels quals hagen sigut inevitables a pesar de tots els esforços en sentit contrari, o en el cas que a un proveïdor de servicis de pagament se li apliquen altres obligacions legals.

CAPÍTOL IV

Protecció de dades

Article 49. *Protecció de dades.*

1. El tractament i la cessió de les dades relacionades amb les activitats a què es referix la present llei es troben sotmesos al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal.

2. No serà necessari el consentiment de l'interessat per al tractament per part dels sistemes de pagament i els proveïdors de servicis de pagament de les dades de caràcter personal que resulten necessaris per a garantir la prevenció, investigació i descobriment del frau en els pagaments.

Així mateix, els subjectes a què es referix el paràgraf anterior podran intercanviar entre si, sense necessitar el consentiment de l'interessat, la informació que resulte necessària per al compliment dels esmentats fins.

3. De conformitat amb el que disposa l'article 5.5 de la Llei Orgànica 15/1999, no serà necessari informar l'afectat sobre el tractament i les cessions de dades a què es referix l'apartat anterior.

CAPÍTOL V

Procediments de reclamació extrajudicial per a la resolució de litigis

Article 50. *Procediments de reclamació extrajudicial.*

1. Els proveïdors de servicis de pagament en les seues relacions amb els usuaris de servicis de pagament estaran sotmesos als mecanismes previstos en la legislació sobre protecció dels clients de servicis financers i, concretament, al que estableix l'article 29 de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer.

En aquells casos en què els usuaris de servicis de pagament ostenten la condició de consumidor conforme al Text Refós de la Llei General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris i altres lleis complementàries, aprovat mitjançant el Reial Decret Legislatiu 1/2007, de 16 de novembre, les parts podran acudir, quan així ho acordem, a l'arbitratge de consum previst en el Reial Decret 231/2008, de 15 de febrer, pel qual es regula el sistema arbitral de consum.

2. Els òrgans previstos en la legislació sobre protecció dels clients de servicis financers cooperaran, en el cas de litigis transfronterers, amb els organismes competents de la resolució d'estos conflictes en l'àmbit comunitari.

TÍTOL V

Règim sancionador

Article 51. *Règim sancionador.*

1. A les entitats de pagament regulades en el títol II els serà aplicable, amb les adaptacions que reglamentàriament es determinen, el règim sancionador previst en la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, així com el procediment sancionador establert per als subjectes que participen en els mercats financers.

2. El dit règim s'aplicarà també a les persones físiques o jurídiques que posseïsquen una participació significativa en una entitat de pagament, d'acord amb el que preveu l'apartat tres de l'article següent.

3. Tindran la consideració de normes d'ordenació i disciplina dels proveïdors de servicis de pagament a què es referixen les lletres a), b) i c) de l'apartat 1 de l'article 4, les disposicions contingudes en els títols I (a excepció de l'article 5) i II d'esta llei, les previstes en els articles 18 i 19 del títol III, i l'article 50. El seu incompliment serà sancionat, com una infracció greu, sempre que estes no tinguen caràcter ocasional o aïllat, d'acord amb el que preveu la Llei 26/1988.

4. Les activitats dutes a terme pels agents i sucursals dels proveïdors de servicis de pagament autoritzats en un altre Estat membre de la Unió Europea que siguen contràries al que estableixen els títols III i IV seran sancionades de conformitat amb el que estableix este article.

Disposició addicional. *Règim aplicable als deutes o abonaments corresponents a operacions diferents de les de pagament.*

El que disposa l'article 43 s'aplicarà a aquelles operacions diferents de les previstes en l'apartat 2 de l'article 1, l'abonament o el deute de les quals es produïska en comptes de pagament o altres comptes a la vista mantingudes en entitats de crèdit.

En el cas de xecs o altres operacions subjectes a clàusula suspensiva, el que disposa l'article 43 només serà aplicable quan s'haja produït l'abonament en ferm en el compte del proveïdor de servicis de pagament.

Disposició transitòria primera. *Règim transitori per al termini d'execució de determinades operacions de pagament.*

En relació amb el termini establert en l'article 40.1, fins a l'1 de gener de 2012, l'ordenant i el proveïdor de servicis de pagament podran acordar un termini no superior a tres dies hàbils i, en el cas d'operacions originades i rebudes a Espanya, no superior a dos dies hàbils. No obstant això, els terminis assenyalats podran prolongar-se en un dia hàbil per a les operacions de pagament iniciades en paper.

Disposició transitòria segona. *Règim transitori per als qui presten servicis de pagament.*

1. Els establiments de canvi de moneda que han sigut autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior abans del 25 de desembre de 2007 hauran d'obtindre abans

del 30 d'abril de 2011 autorització del ministre d'Economia i Hisenda per a transformar-se en alguna de les entitats previstes en l'article 4.1 a l'efecte de poder continuar prestant servicis de pagament d'acord amb el que preveu esta llei i les seues disposicions de desplegament. Aquelles entitats que no hagen obtingut l'autorització en eixa data hauran de cessar en la prestació de servicis de pagament.

No obstant això, la transformació en entitats de pagament dels establiments de canvi de moneda que estiguen autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior no requerirà autorització prèvia si no se sol·licita l'ampliació de l'objecte social i sempre que s'acredite per l'entitat que complixen els requisits mínims establits en esta llei i les seues disposicions de desplegament.

Les sol·licituds de creació d'establiments de canvi de moneda autoritzats per a la gestió de transferències amb l'exterior que hagen sigut presentades al Banc d'Espanya amb anterioritat a la data de entrada en vigor de la present llei es tramitaran d'acord amb les normes vigents en el moment de la sol·licitud i quedaran subjectes al règim transitori previst en esta disposició.

2. Les persones jurídiques que amb anterioritat al 25 de desembre de 2007 van realitzar activitats pròpies de les entitats de pagament podran continuar amb estes fins al 30 d'abril de 2011. Després de la dita data, l'exercici d'estes activitats únicament serà possible si han sol·licitat i obtingut autorització com alguna de les entitats previstes en l'article 4.1. Aquelles persones jurídiques que no hagen obtingut l'esmentada autorització, hauran de cessar en la prestació de servicis de pagament en la data mencionada o en el mes següent a la notificació de la denegació de l'autorització.

Disposició transitòria tercera. Règim transitori per a determinats contractes.

1. Els contractes que les entitats de crèdit que operen a Espanya tinguen subscrits amb la seua clientela, en la data d'entrada en vigor de la present llei, per a la regulació de les condicions en què ha de tindre lloc la prestació dels servicis de pagament a què es referix esta llei, continuaran sent vàlids una vegada entre en vigor esta sense perjudi de l'aplicació, a partir del dit moment, i en el cas que la contrapart siga una persona física, de les condicions més favorables per al client que puguen derivar-se de les seues normes.

2. Amb independència del que disposa l'apartat anterior, els contractes a què es referix el dit apartat hauran d'adaptar-se al que preveu la present llei en el termini de 12 mesos comptats des de la seua data d'entrada en vigor. El dit termini serà de 18 mesos per als contractes de targeta de crèdit o dèbit. Per a això, les entitats remetran als seus clients, a través del mitjà de comunicació pactat, les modificacions contractuals derivades de l'aplicació d'esta llei i la seua normativa de desplegament, a fi que puguen atorgar el consentiment als canvis introduïts. Este consentiment es considerarà tàcitament concedit si, transcorreguts tres mesos des de la recepció de la comunicació, el client no ha manifestat la seua oposició als dits canvis. La mateixa presumpció es podrà fer si el client sol·licita, transcorregut un mes des d'aquella recepció, un nou servici emparat en el dit contracte; estes circumstàncies, junt amb la que s'indica en el paràgraf següent, figuraran, de manera preferent i destacada, en la comunicació personalitzada que l'entitat faça arribar al client.

Quan el client mostre la seua disconformitat amb les noves condicions establides, podrà resoldre, sense cap cost al seu càrrec, els contractes fins aleshores vigents.

3. El que disposen els apartats anteriors serà així mateix aplicable, en els mateixos termes, als contractes que els establiments de canvi de moneda tinguen subscrits amb la seua clientela a fi de regular la gestió de transferències amb l'exterior i a les altres persones jurídiques que amb anterioritat al 25 de desembre de 2007 van realitzar activitats pròpies de les entitats de pagament.

4. Els instruments de pagament, les ordes recurrents i els consentiments emesos abans de l'entrada en vigor de la present llei, incloses les domiciliacions de deutes, continuaran sent vàlids i s'entendran en els termes acordats, inclús tàcitament, amb l'usuari dels servicis de pagament, llevat que siguen modificats per este. Tot això sense perjudi de l'aplicació immediata de les condicions més favorables que puguen derivar-se per a l'usuari

de les normes de la present llei, sempre que aquell siga una persona física, i de l'adaptació dels contractes prevista en l'apartat 2 d'esta disposició transitòria.

Disposició derogatòria. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa la present llei i, en particular, la Llei 9/1999, de 12 d'abril, per la qual es regula el règim jurídic de les transferències entre estats membres de la Unió Europea.

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament reglamentari.*

S'habilita el Govern per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament, l'execució i el compliment del que preveu esta llei.

Disposició final segona. *Títols competencials.*

La present llei es dicta de conformitat amb el que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagen adoptat la forma d'anònimes, associacions o altres persones jurídiques i la constitució del sindicat d'obligacionistes.*

S'afig una disposició addicional a la Llei 211/1964, de 24 de desembre, sobre regulació de l'emissió d'obligacions per societats que no hagen adoptat la forma d'anònimes, associacions o altres persones jurídiques i la constitució del sindicat d'obligacionistes, amb la redacció següent:

«Disposició addicional.

Esta llei no és aplicable a les emissions de valors de les entitats públiques a què s'estenga el règim del deute de l'Estat.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

Es fa una nova redacció de les lletres e) i f) de l'article 52 de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, en els termes següents:

«e) Els serveis de pagament, així com es definixen en l'article 1 de la Llei de Serveis de Pagament.

f) L'emissió i gestió d'altres mitjans de pagament, com ara targetes de crèdit, xecs de viatge o xecs bancaris, quan esta activitat no estiga prevista en l'apartat e).»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.*

S'afigen dos noves lletres k i l a l'article 2.1 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, en els termes següents:

«k. Les entitats de pagament.

l. Les empreses d'assessorament financer.»

Disposició final sexta. *Modificació de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.*

S'afig una lletra f) a l'apartat primer de la disposició addicional primera de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la segona directiva de coordinació bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer, amb la redacció següent:

«f) La resta de servicis de pagament definits en l'article 1 de la Llei de Servicis de Pagament, amb les limitacions que a este efecte puguen establir-se reglamentàriament; en particular, els comptes de pagament que òbriguen quedaran subjectes a les mateixes condicions exigibles per a les de les entitats de pagament.»

Disposició final sèptima. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagament i de liquidació de valors.*

La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagament i de liquidació de valors queda modificada en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció del segon paràgraf de la lletra c) de l'article 2 en els termes següents:

«A estos efectes, s'entendrà per participants les entitats de crèdit segons la definició de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2006/48/CE i les empreses d'inversió segons la definició del punt 1 de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE, autoritzades per a operar en l'Espai Econòmic Europeu, el Tresor Públic i els òrgans equivalents de les comunitats autònomes, i els ens pertanyents al sector públic dels enumerats en l'article 3 del Reglament (CE) núm. 3603/93, de 13 de desembre, pel qual s'establixen definicions per a l'aplicació de les prohibicions a què es referixen l'article 104 i l'apartat 1 de l'article 104 B del tractat, així com qualsevol empresa l'administració principal de la qual es trobe fora de la Unió Europea i les funcions de la qual corresponguen a les de les entitats de crèdit o empreses d'inversió de la Unió Europea, que siguen acceptades com a membres del sistema, d'acord amb les normes reguladores d'este i siguen responsables enfront d'este d'assumir obligacions financeres derivades del seu funcionament.»

Dos. Se suprimeix la lletra a) de l'article 8 relatiu als sistemes espanyols reconeguts, i es reordena la relació dels sistemes, compresos ara entre les lletres a) i i).

Tres. Es fa una nova redacció dels apartats 1, 2 i 3 de l'article 17 en els termes següents:

«1. La gestió del Sistema Nacional de Compensació Electrònica serà assumida per una societat anònima que girarà sota la denominació social de «Societat Espanyola de Sistemes de Pagament, Societat Anònima».

La dita societat actuarà sota el principi d'equilibri financer i tindrà com a objecte exclusiu:

a) Facilitar l'intercanvi, la compensació i la liquidació d'ordes de transferència de fons entre participants, segons es definixen en la lletra c) de l'article 2 de la present llei, siguen quins siguen els tipus de documents, els instruments de pagament o la transmissió de fons que motiven les esmentades ordes de transferència.

b) Facilitar la distribució, la recollida i el tractament de mitjans de pagament a les entitats de crèdit.

c) Prestar servicis tècnics i operatius complementaris o accessoris de les activitats esmentades en les lletres a) i b) anteriors, així com qualssevol altres requerits perquè la societat col·labore i coordine les activitats en l'àmbit dels sistemes de pagament.

d) Les altres que li encomane el Govern, amb un informe previ del Banc d'Espanya.

La societat podrà participar en la resta de sistemes que regula la present llei, sense que pugui assumir riscos aliens als derivats de l'activitat que constituïx el seu objecte exclusiu. Pel ministre d'Economia i Hisenda, amb un informe previ del Banc d'Espanya, s'establiran aquelles activitats d'intermediació financera que la societat pot realitzar i que resulten necessàries per al desenrotllament de les seues funcions.

En el marc del seu objecte social, la societat podrà establir amb altres organismes o entitats que desenrotllen funcions anàlogues, dins o fora del territori nacional, les relacions que estime convenientes per al millor desenrotllament de les funcions que li competixen, i assumir la gestió d'altres sistemes, o servicis de finalitat anàloga, distints de l'esmentat Sistema Nacional de Compensació Electrònica.

2. La societat establirà les normes bàsiques de funcionament dels sistemes que gestione, incloent-hi el règim d'adhesió a estes, les condicions que regulen les ordes cursades als dits sistemes i el moment en què estes s'entendran acceptades, així com els procediments de compensació d'estes i els mitjans de cobertura de les obligacions que assumisquen els participants. El Banc d'Espanya, atenent els riscos que comporte en el processament i la liquidació dels pagaments, podrà fixar límits a la quantia de les ordes de transferència de fons que puguen ser cursades a través d'un determinat sistema, establint, si és el cas, les vies adequades per a estes. La societat podrà acceptar, administrar i executar les garanties a constituir, si és el cas, en els sistemes que gestione, portar els registres de les operacions i garanties i, en general, realitzar tots els actes de disposició i administració que resulten necessaris o adequats per al millor funcionament.

3. La supervisió de la societat serà exercida pel Banc d'Espanya, al qual correspondrà autoritzar, amb caràcter previ a la seua adopció pels òrgans corresponents de la societat, els estatuts socials i les seues modificacions, així com les normes bàsiques de funcionament dels sistemes i servicis que gestione. En el cas de les normes bàsiques relatives als servicis complementaris o accessoris a què es referix la lletra c de l'apartat 1, i de les restants instruccions que regulen l'operativa dels sistemes i servicis gestionats per la societat, esta haurà de comunicar-les al Banc d'Espanya tan ràpidament com siga possible després de la seua adopció, podent entrar en vigor una vegada transcorregut el termini a determinar pel Banc d'Espanya, sense haver mostrat la seua oposició.»

Disposició final octava. *Modificació del Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

S'afig un segon paràgraf en l'apartat 2 de l'article setze del Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, en els termes següents:

«En cas de concurs, mentres es mantinga vigent l'acord de compensació contractual, serà aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'article 61.2 de la Llei Concursal. Si l'acord és resolt després de la declaració de concurs, serà aplicable el que estableix l'article 62.4 de la Llei Concursal.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors.*

La Llei 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors queda modificada en els termes següents:

U. S'afig un nou paràgraf a l'article 8 amb el següent tenor literal:

«Quan s'aplique la Llei de Servicis de Pagament, les disposicions en matèria d'informació contingudes en l'article 7.1 de la present llei, a excepció del que estableix el paràgraf 2 apartats c) a g), el que disposa el paràgraf 3, apartats a), b) i e) i allò que s'ha inclòs en el paràgraf 4, apartat b), se substituiran pel que estableix l'article 18 (transparència de les condicions i dels requisits d'informació aplicables als servicis de pagament) de la llei de servicis de pagament i les seues disposicions de desplegament, en els termes que s'hi estableixquen.»

Dos. Es deroga l'article 12.

Disposició final desena. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora parcialment al dret espanyol la Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre de 2007, sobre servicis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 13 de novembre de 2009.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO